

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. Карнобат, 23.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРНОБАТ, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Татяна Ст. Станчева Иванова

при участието на секретаря Веска Р. Христова
като разгледа докладваното от Татяна Ст. Станчева Иванова
Административно наказателно дело № 20222130200426 по описа за 2022 година

Производството по делото е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН. Образувано по жалба на С. Т. В., ЕГН:*****, **, чрез неговата майка и законен представител Е. С. В., с пълномощник адв.К. против наказателно постановление № 22-0454-000221/17.10.2022 година, издадено от Началник РУ в ОДМВР-Бургас, РУ Сунгурларе, с което на жалбоподателя за нарушение на чл.638, ал.3 от КЗ, на основание чл.638, ал.3 от КЗ е наложено наказание глоба в размер на 400.00 лева.

Наказателното постановление се обжалва, с искане за цялостната му отмяна. При условията на евентуалност се иска от съда да измени НП съобразявайки се с разпоредбата на чл.15, ал.2 от ЗАНН. Твърди се от жалбоподателя неправилно приложение на материалния закон, допуснати процесуални нарушения в административното производство по налагане на санкцията и връчването на НП на лично непълнолетния жалбоподател, а не чрез неговия законен представител.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично, със законния си представител. Представлява се от пълномощник адв.К., която поддържа жалбата и моли за отмяна на НП. Претендира разносните по делото.

Административнонаказващият орган, редовно призован, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Жалбата е процесуално допустима - подадена от легитимно лице в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, срещу годен за обжалване по този ред акт и пред надлежния съд.

След поотделна и съвкупна преценка на доказателствата по делото съдът, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

На 12.09.2018г. с договор за продажба свидетелят Х. К. закупил от С.Б. мотоциклет КТМ 200 ЕХЦ с рег. *. Мотоциклетът бил закупен за Д. К. - дъщеря на св. Х. К.. Х. К. не сключил застраховка „гражданска отговорност“ и не го регистрирал в НАП и КАТ.

На 31.12.2021г. жалбоподателят С. В. празнувал Нова година в село Костен. В село Костен празнувала и Д. К.. След полунощ около 01.01.2022г. жалбоподателят и Д. К. били на площада на селото. Д. К. управлявала мотоциклета и по настояване на С. В. му позволила да го управлява. При управлението на мотоциклета жалбоподателят предизвикал ПТП и се ударил във фундамент. След удара С. В. изпаднал в безсъзнание и получил наранявания имащи характер на тежка телесна повреда. Това наложило лечението и възстановяването му за продължителен период от време.

По случая било образувано ДП № 1/2022 по описа на РУ-Сунгурларе, преписка № 46/2022г. на РП-Бургас, /ТОК-5/2022г./ за престъпление по чл.343, ал.1 б.„б“ вр. чл.342 ал.1 от НК. В хода на разследването било установено, че С. В. е управлявал мотоциклета след употреба на алкохол с концентрация 0,73 промила.

С постановление от 31.08.2022г. наблюдаващият прокурор прекратил наказателното производство поради липса на престъпление от общ характер. В постановлението си прокурорът приел че се касае за нарушение от административен характер по чл.20, ал.2 от ЗДвП. След влизане в сила на постановлението за прекратяване, препис от него е изпратен на РУ-Сунгурларе за преценка за налагане на административни наказания на С. В. по ЗДвП.

На 17.10.2022г. срещу жалбоподателя е съставено атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл. 638, ал.3 от КЗ му е наложена глоба в размер на 400 лева за това, че на 01.01.2022 г. около 00:15 часа в центъра на село Костен, обл.Бургас, управлява мотоциклет КТМ 200 ЕХЦ с рег. *, собственост на С.Б.Б., ЕГН:*****, като лице, което не е собственик и което няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Описаната фактическа обстановка съдът прие въз основа на приложените към административната преписка доказателства, изисканото ДП № 1/2022 г. РУ-Сунгурларе, ОДМВР-Бургас-пр. вх. № 46/2022 г. по описа на РП-Бургас, ТО-Карнобат и разпита на св. Х. К..

Неоснователни са твърденията на жалбоподателя че административният орган е следвало да назначи експертиза за вменяемостта на нарушителя. Липсват данни, както в досъдебното производство, така и по настоящото производство същият да страда от заболявания, които биха породили съмнение относно неговата вменяемост.

Наказателната отговорност, респ. административната отговорност е

лична, поради което съдът не споделя възраженията за нарушение при връчването на НП. Очевидно е, че С. В. е организиран защитата си, представлява се от упълномощен адвокат и правата му не са нарушени.

Настоящата инстанция намира за неоснователно възражението на жалбоподателя досежно неправилно посочване на нарушената материалната норма. Съгласно разпоредбата на чл. 483, ал. 1 КЗ "Договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което: 1. притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение; това изискване не забранява и всяко друго лице, различно от собственика на моторното превозно средство, да сключи застрахователния договор". Видно от така посочената норма, със същата е вменено задължение на собственика да сключи застраховка от типа на процесната за МПС, което е регистрирано на територията на Р. България и не е спряно от движение. Същата норма създава права за третите лица, различни от собственика, да сключат същия договор за съответното МПС, т.е. тя не създава задължения за тях.

За разлика от тази норма, разпоредбата на чл. 638, ал. 3 КЗ визира различно изпълнително деяние - управление на моторно превозно средство, във връзка с чието използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Субект на това нарушение може да бъде единствено лицето, за което разпоредбата на чл. 483, ал. 1 КЗ създава права - т. е. това управляващо МПС-то трето лице, което не е собственик на същото.

Съгласно нормата на чл.15, ал.2 от ЗАНН, предвиденото наказание „глоба“ за непълнолетните се заменя с „обществено порицание“ и в случая на жалбоподателя неправилно е наложено наказание „глоба“, тъй като към момента на нарушението същият е бил на 16 години.

Възражението на жалбоподателя за неправилно наложена санкция е основателно. Касае се за непълнолетно лице – навършени 16 години и.

Преценяйки обстоятелствата, при които е осъществено нарушението съдът намира, че наказателното постановление следва да бъде отменено по следните съображения:

Вмененото на санкционираното лице нарушение е формално по своя характер, но това не съставлява пречка преценката за маловажност да се извършва при отчитане наличието или липсата на вредоносни последици. В случая непълнолетието представлява обстоятелство, обуславящи определянето на деянието с оглед конкретните обективни условия, като такова с по – ниска степен на обществена опасност. Степента на обществена опасност на конкретното формално нарушение следва да бъде преценена на база на конкретните обективни обстоятелства и субективно поведение на нарушителя- младата възраст и непълнолетието му, което се характеризира с трудно преодоляване на импулсивни желания, характерни за тази възраст, както и липсата на реална преценката за последиците от неправомерното му

поведение.

В случая липсват накърнени интереси по см. на чл. 93, т. 9 от НК, във вр. с чл. 11 от ЗАНН и следва да се приеме, че степента на обществена опасност на извършеното от Станислав В. нарушение е по-ниска и в конкретния случай, с оглед на установената фактическа обстановка. Нарушението не рефлектира върху охраняваните със санкционната норма на чл.638, ал.3 от КЗ обществени отношения, поради което следва да се приложи чл. 28 от ЗАНН.

Освобождаването от административнонаказателна отговорност по чл. 28 от ЗАНН съответства с целите на наказанието по чл. 12 от ЗАНН, доколкото предупреждението към нарушителя, че при повторно извършване на такова нарушение ще му бъде наложена санкция, би било адекватното в случая решение на наказващия орган. В съответствие с разрешението, дадено с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по тълк.н.д.№1/2005г. на ВКС, неприлагането от административнонаказващия орган на нормата на чл. 28 от ЗАНН при наличието на предпоставките за това, води до материална незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление и обуславя неговата отмяна.

С оглед изложените съображения съдът следва да упражни правомощието си по чл. 63, ал. 4 от ЗАНН и да отмени обжалваното Наказателно постановление, като предупреди нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Предвид отмяната на наказателното постановление, в полза на жалбоподателят следва да се присъдят разноски по делото в размер на 400 лева –адвокатско възнаграждение.

Водим от изложеното и на основание чл. 63, ал. 4 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-045-000221 от 17.10.2022 г., издадено от Началник група РУ-Сунгурларе към ОД на МВР-Бургас, с което на С. Т. В., ЕГН:*****, *** е наложено административно наказание глоба в размер на 400/четиристотин/ лева на основание чл. 638, ал.3 от КЗ.

ПРЕДУПРЕЖДАВА на С. Т. В., ЕГН:*****, ***, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на настоящия съдебен акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА ОД на МВР Бургас, да заплати на С. Т. В., ЕГН:*****,

***, чрез неговата майка и законен представител Е. С. В., сумата от 400,00 лв., представляващи разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Бургас в 14-дневен срок, считано от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Карнобат: _____